

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

P7_TA(2013)0578

Noturība pret katastrofām un to riska mazināšana jaunattīstības valstīs

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. decembra rezolūcija par ES pieeju attiecībā uz noturību pret katastrofām un to riska mazināšanu jaunattīstības valstīs — pieredze, kas gūta saistībā ar pārtikas nodrošinājuma krīzēm (2013/2110(INI))

(2016/C 468/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 210. pantu,
- ņemot vērā 2005. gada 20. decembra Eiropas konsensu attīstības jomā,
- ņemot vērā 2007. gada 18. decembrī pieņemto Eiropas konsensu par humāno palīdzību,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 8. decembra paziņojumu "Eiropas konsensa par humāno palīdzību rīcības plāna starpposma pārskats — efektīva un principiāla ES humāno pasākumu īstenošana" (COM(2010)0722),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 3. oktobra paziņojumu "ES nostāja attiecībā uz izturētspēju: pārtikas nodrošinājuma krīžu sniegtā mācība" (COM(2012)0586) (turpmāk — 2012. gada paziņojums par izturētspēju),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2013. gada 19. jūnija darba dokumentu "Rīcības plāns attiecībā uz izturētspēju krīzei pakļautās valstīs 2013.–2020. gadam"(SWD(2013)0227),
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 28. maija secinājumus par ES pieeju izturētspējai,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 23. februāra paziņojumu "ES stratēģija katastrofu draudu samazināšanas atbalstam jaunattīstības valstīs"(COM(2009)0084),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2011. gada 16. februāra darba dokumentu "ES stratēģijas katastrofu draudu samazināšanas atbalstam jaunattīstības valstīs īstenošanas plāns 2011.–2014. gadam"(SEC(2011)0215),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 18. maija secinājumus par ES stratēģiju katastrofu draudu samazināšanas atbalstam jaunattīstības valstīs,
- ņemot vērā ANO Hjogo rīcības pamatplānu 2005.–2015. gadam, kas pieņemts Pasaules konferencē par katastrofu mazināšanu, kura notika 2005. gada janvārī Hjogo (Japānā), un ko apstiprinājusi ANO Ģenerālā asambleja Rezolūcijā A/RES/60/195 un starpposma pārskatā,
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 23. aprīļa paziņojumu "Ārkārtas palīdzības, rehabilitācijas un attīstības sasaistes novērtējums"(COM(2001)0153),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 20. augusta paziņojumu "Sociālā aizsardzība Eiropas Savienības attīstības sadarbības kontekstā" (COM(2012)0446),
- ņemot vērā 2010. gada 21. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu "Kopienas pieeja dabas un cilvēka izraisīto katastrofu novēršanai" ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 27. septembra rezolūciju par Eiropas reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumos — civilās aizsardzības un humānās palīdzības nozīmē" ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 50 E, 21.2.2012., 30. lpp.

⁽²⁾ OV C 56 E, 26.2.2013., 31. lpp.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2013. gada 27. februāra paziņojumu “Cilvēka cienīgu dzīvi visiem — nabadzības izskaušana un ilgtspējīgas nākotnes nodrošināšana pasaulē” (COM(2013)0092),
  - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu “ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: pārmaiņu programma” (COM(2011)0637) un Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par šo paziņojumu,
  - ņemot vērā Jauno vienošanos par iesaisti nestabilās valstīs, kā noteikts Pusanas partnerībā efektīvai attīstības sadarbībai, ko pieņēma 2011. gada 29. novembrī–1. decembrī Pusanā (Dienvidkorejā) notikušajā piektajā Augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti,
  - ņemot vērā 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par Tūkstošgades attīstības mērķiem — satvara noteikšana laikposmam pēc 2015. gada ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2013. gada 25. jūnija secinājumus par Visaptverošo satvaru laikposmam pēc 2015. gada,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas konferenci par ilgtspējīgu attīstību “Nākotne, kādu vēlamies”, kas notika 2012. gada jūnijā Riodežaneiro (Brazīlijā) (Rio+20), un jo īpaši tās lēmumus attiecībā uz katastrofu draudu mazināšanu,
  - ņemot vērā Katastrofu samazināšanas vispasaules platformas ceturto sanākumi, kas notika 2013. gada 19.–23. maijā Ženēvā (Šveicē),
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 12. marta paziņojumu “Māšu un bērnu uztura uzlabošana ārējā palīdzībā — ES politikas satvars” (COM(2013)0141),
  - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A7-0375/2013),
- A. tā kā Komisija savā 2012. gada paziņojumā par izturētspēju definē izturētspēju kā “indivīda, mājsaimniecības, kopienas, valsts vai reģiona spēju izturēt, pielāgoties un ātri atgūties no spriedzes un satricinājumiem”;
- B. tā kā katastrofu riska mazināšana ir galvenais izturētspējas panākšanas elements; tā kā katastrofu riska mazināšana ietver riska analīzi un pārvaldīšanu, lai mazinātu neaizsargātību pret katastrofām, un aptver darbības, kas atbalsta sagatavošanās, novēršanas un mazināšanas pasākumus gan vietējā, gan starptautiskā līmenī;
- C. tā kā ārkārtas palīdzības, rehabilitācijas un attīstības sasaiste ir svarīgs izturētspējas pieejas instruments, kas palīdz novērst darbības un finansiālās atšķirības starp ārkārtas palīdzības un attīstības palīdzības posmu;
- D. tā kā Hjogo rīcības pamatplāns ir nenovērtējams instruments katastrofu riska mazināšanas programmas popularizēšanā visā pasaulē un tā kā šā plāna izpildes termiņš ir 2015. gads; tā kā ir paredzams, ka attiecībā uz katastrofu riska mazināšanu satvars laikposmam pēc 2015. gada tiks pieņemts Pasaules konferencē par katastrofu mazināšanu, kas notiks Japānā 2015. gada sākumā;
- E. tā kā Eiropas konsensa par humāno palīdzību starpposma pārskatā ir norādīts, ka katastrofu riska mazināšanā ir panākts progress, bet ir svarīgi panākt turpmākus praktiskus rezultātus;
- F. tā kā saskaņā ar ANO datiem katastrofas kopš 1992. gada ir skārušas 4,4 miljardus cilvēku, radot zaudējumus 2 triljonu ASV dolāru apmērā un nogalinot 1,3 miljonus cilvēku; tā kā 2011. gadā katastrofu radītie zaudējumi izmaksāja 300 miljardus ASV dolāru; tā kā saskaņā ar Āzijas Attīstības bankas aprēķiniem viens dolārs, kas ieguldīts katastrofu riska mazināšanai krīzes apdraudētā reģionā, ļauj ietaupīt četrus dolārus turpmākajās ārkārtas palīdzības un rehabilitācijas izmaksās;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0283.

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

- G. tā kā savstarpēji saistītās piegādes ķēdes mūsdienu globalizētajā pasaulē nozīmē, ka viena reģiona ekonomiskie zaudējumi ietekmē arī pārējo pasauli; piemēram, tiek lēsts, ka 2011. gadā Taizemē notikušie plūdi samazināja rūpniecisko ražošanu pasaulē par 2,5 %;
- H. tā kā katastrofu radītās izmaksas palielinās, jo klimata pārmaiņas izraisa arvien nopietnākus ar laika apstākļiem saistītus negadījumus līdztekus straujajai un nepilnīgi pārvaldītajai urbanizācijai, iedzīvotāju skaita pieaugumam, augsnes noplicināšanai un dabas resursu nepietiekamībai; tā kā pārtikas un uztura nodrošinājuma krīzes daudzos jaunattīstības valstu reģionos rodas arvien biežāk;
- I. tā kā katastrofu riska mazināšanas un izturētspējas pasākumiem ir jāpapildina, nevis jāaizvieto attīstīto valstu izstrādātie pasākumi, kuru mērķis ir samazināt to negatīvo ieguldījumu klimata pārmaiņu radīšanā;
- J. tā kā finanšu konsolidācijas laikā ir būtiski izmantot resursus lietderīgi un efektīvi; tā kā katastrofu riska mazināšanas finansēšanai jābūt ilgtermiņa pasākumam un tajā vajadzētu atspoguļot reālos riskus, galveno uzmanību veltot palīdzībai tiem, kuri ir visneaizsargātākie pret satricinājumiem;
- K. tā kā Ķīna ir iztērējusi 3,15 miljardus ASV dolāru, lai mazinātu plūdu sekas, tādējādi novēršot zaudējumus, kas tika lēsti 12 miljardu ASV dolāru apmērā; tā kā citi veiksmīgie piemēri ir Bangladeša, Kuba, Vjetnama un Madagaskara, kas, uzlabojot agrinās brīdināšanas sistēmas, sagatavotību katastrofām un citus riska mazināšanas pasākumus, spēja ievērojami samazināt meteoroloģisko apstākļu, piemēram, tropisko vētru un plūdu, ietekmi;
- L. tā kā lielākajā daļā valstu privātā sektora ieguldījumi veido lielu daļu no kopējiem ieguldījumiem un tā kā valsts ekonomiskā attīstība un noturība pret katastrofām ir atkarīga no privātā sektora ieguldījuma, kas ir jutīgs pret katastrofu risku;
- M. tā kā ANO prognozē, ka pilsētu iedzīvotāju skaits pasaulē līdz 2050. gadam palielināsies par 72 % un ka urbanizācija visvairāk palielināsies mazāk attīstītajās valstīs, tādējādi būtiski palielinot katastrofu riskam pakļauto cilvēku skaitu;
- N. tā kā katastrofas var sekmēt vairāku papildu problēmu rašanos, piemēram, galēju nabadzību, pārtikas nenodrošinātību un nepietiekamu uzturu;
- O. tā kā līdzšinējā attīstības plānošana un neilgtspējīgas darbības palielināja daudzu iedzīvotāju neaizsargātību pret katastrofām; tā kā katastrofu riska novērtēšanai jābūt attīstības plānošanas un programmu priekšnosacījumam;
- P. tā kā koordinācijas trūkums ES dalībvalstu un citu līdzekļu devēju valstu starpā pēckrīzes situācijās mazina kopīgo centienu ietekmi; tā kā pastiprināta līdzekļu devēju koordinēšana pēckrīzes situācijās un izturētspējas veidošanas centienos var radīt ievērojamus ietaupījumus un uzlabot attīstības mērķu efektivitāti;
- Q. tā kā vispārējais novērtējuma ziņojums tagad ir noteikts par ticamu vispārēju avotu apdraudējuma risku un ar ievainojamību saistīto tendenču analīzei; tā kā precīzu datu par katastrofu radītajiem zaudējumiem trūkums tomēr joprojām ir nozīmīga problēma,
- R. tā kā reģionālā integrācija ir ekonomiskās, politiskās un sociālās jomas panākumu atslēga;
- S. tā kā zemju nodošanas pasākumi ir jāreglamentē, lai tie nekaitētu lauku iedzīvotājiem,

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

ES pieeja izturētspējai

1. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada paziņojumu par izturētspēju un tajā noteiktos mērķus; mudina Komisiju aktīvi izmantot paziņojumā ietvertos priekšlikumus un nodrošināt tādas ilgtermiņa pieejas attiecībā uz izturētspējas veicināšanu un katastrofu riska mazināšanu turpmāku pilnveidošanu, kas ietver humānās palīdzības un attīstības aspektus un rada skaidru saikni starp tiem;
2. atzinīgi vērtē Rīcības plānu attiecībā uz izturētspēju krīzei pakļautās valstīs 2013.–2020. gadam un tā prioritātes; mudina Komisiju sadarbībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) īstenot savus priekšlikumus un prioritātes un nodrošināt konsekventus rezultātus virzībā uz savu mērķu sasniegšanu;
3. pauž bažas par to, ka izturētspēja un, konkrētāk, katastrofu riska mazināšana Padomes secinājumos par Visaptverošo satvaru laikposmam pēc 2015. gada ir apskatīta tikai īsumā; uzskata, ka programmā laikposmam pēc 2015. gada šiem jautājumiem jāvelta lielāka uzmanība;
4. aicina Komisiju aktīvi iekļaut izturētspējas pasākumus gan ar humāno palīdzību, gan ar attīstību saistītajās plānošanas daļās; uzsver, ka ir vajadzīga spēcīga sasaiste starp īstermiņa humānās palīdzības risinājumiem un ilgtermiņa attīstības plānošanu un ka tas būtu jāietver ES vispārējā pieejā attiecībā uz izturētspēju;
5. uzskata, ka galvenā uzmanība ES pieejā attiecībā uz izturētspēju jāvelta visneaizsargātākajām, nabadzīgākajām un sabiedrības atstumtākajām iedzīvotāju grupām, kuras ir lielā mērā pakļautas riskiem, jo īpaši dabas katastrofām, un ir maz aizsargātas pret šādiem satricinājumiem, tostarp pret lēnas iedarbības katastrofām; uzsver, ka ilgtermiņa izturētspējas pieejā ir jārisina neaizsargātības pret risku pamatcēloņi un būtiski jāsamazina to pamatā esošie riska faktori;
6. uzsver, ka ES ilgtermiņa izturētspējas pieejā būtu jāpievēršas ekosistēmas degradācijas problēmai, īpašu uzmanību veltot lauksaimniecībai, ūdens resursiem, bioloģiskajai daudzveidībai un zivju resursiem, kā arī aicina ES pieņemt saskaņotu politiku, lai samazinātu neaizsargātību, izmantojot riska mazināšanas stratēģiju, — to var panākt, pieņemot ilgtspējīgas lauksaimniecības metodes un sistēmas, piemēram, augseku, agroekoloģiju, agromežsaimniecību, bioloģisko lauksaimniecību un zemnieku sīksaimniecību izmantošanu;
7. aicina Komisiju izturētspējas programmā galveno uzmanību veltīt nestabilajām un krīzes apdraudētajām valstīm un veikt ieguldījumu vietējo iestāžu stiprināšanā, lai panāktu stabilitāti un nodrošinātu pamatpakalpojumu sniegšanu neaizsargātajām iedzīvotāju grupām;
8. uzsver, ka atšķirību starp ārkārtas palīdzības un attīstības palīdzības posmiem var novērst, izmantojot ārkārtas palīdzības, rehabilitācijas un attīstības sasaisti, kuras mērķis ir nodrošināt sinerģiju starp humānās palīdzības un attīstības palīdzības darbu; uzskata, ka ir svarīgi tam pievērsties rūpīgāk izstrādātās pārejas perioda stratēģijās un veidojot paralēlas saiknes starp sadarbību humānās palīdzības un attīstības jomā, jo īpaši katastrofu apdraudētajās valstīs, ieilgušā krīzē un valstīs, kas atgūstas no katastrofām;
9. uzsver, ka valstīm, kas ir pakļautas katastrofām, vajadzētu uzņemties vadību un kļūt par galvenajām dalībniecēm, kuras nosaka savas prioritātes un pārejas stratēģijas no humānās palīdzības uz ilgtermiņa attīstības stratēģiju, jo tās labāk zina vietējos apstākļus, lai varētu rast labāko risinājumu vietējām kopienām;
10. uzsver, ka klimata pārmaiņas saasina to pamatā esošos riska faktoros, un tādējādi tās ir jāņem vērā izturētspējas stratēģijās, jo īpaši attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām;

Katastrofu draudu mazināšana kā svarīgs izturētspējas elements

11. uzsver, ka veikt ieguldījumus katastrofu riska mazināšanas pasākumos, pirms notiek katastrofa, ir ievērojami rentablāk nekā finansēt katastrofas izraisīto seku pārvarēšanu; tādēļ mudina veikt turpmākus ieguldījumus katastrofu riska mazināšanas un izturētspējas stratēģijās jaunattīstības valstīs, jo īpaši neaizsargātākajos reģionos, un iekļaut to valsts attīstības plānos;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

12. uzsver, ka efektīvas katastrofu pārvarēšanas kontekstā ņem vērā tādas sistēmas izveidi, kas ļautu nekavējoties mobilizēt visus nepieciešamos resursus;
13. uzskata, ka katastrofu riska mazināšana būtu attiecīgi jāizvirza par prioritāti turpmākajā attīstības plānošanā un jāiekļauj attīstības un humānās palīdzības plānošanā visās nestabilajās un riskam pakļautajās valstīs;
14. aicina ES, tās dalībvalstis un partnervalstu valdības uzlabot un izstrādāt katastrofu riska mazināšanas stratēģijas jaunattīstības valstīs, īstenojot riska novērtēšanas programmas un pastiprinot agrīnās brīdināšanas sistēmas, jo īpaši nestabilās un krīzei pakļautās valstīs, uzlabojot sagatavotību katastrofām, lai nodrošinātu efektīvu reaģēšanu visos līmeņos, un atbalstot ilgtspējīgākas attīstības plānošanu partnervalstīs;
15. aicina partnervalstis izveidot uzskaites sistēmas, kas spēj reģistrēt zaudējumus vietējā līmenī un nodrošināt informācijas apmaiņu starp vietējo un starptautisko līmeni plānošanas un statistikas nolūkā; norāda, ka noteikta standartizācijas pakāpe var palīdzēt labāk reģistrēt zaudējumus reģionālajā līmenī, tādējādi atbalstot reģionālo sadarbību;
16. aicina ES un tās dalībvalstis, kā arī partnervalstis zemes izmantojuma pārvaldības reformu un zemes reģistrācijas mehānismu programmās ņemt vērā vides ilgtspējas un katastrofu riska pārvaldības jautājumus;
17. norāda, ka katastrofu riska mazināšana un pielāgošanās klimata pārmaiņām ir savstarpēji saistīti jautājumi, un tādēļ aicina Komisiju un visus dalībniekus veicināt katastrofu riska mazināšanas stratēģiju un stratēģiju, kas saistītas ar pielāgošanos klimata pārmaiņām, tai skaitā spēkā esošās valstu rīcības programmas attiecībā uz pielāgošanos (NAPA), integrēšanu un iekļaut tās 11. EAF plānošanas posmā, meklēt konkrētu finansiālo atbalstu, piemēram, izveidojot Pasaules klimata pārmaiņu aliansi, un koordinēt šo darbību saskaņošanas centienus;
18. atbalsta pieeju, kas ir papildinoša un saskaņota ar Tūkstošgades attīstības mērķu un katastrofu riska mazināšanas satvaru laikposmam pēc 2015. gada; uzskata, ka procesos pēc TAM sasniegšanas un pēc Hjogo rīcības pamatplāna izpildes jāņem vērā pašreizējās sistēmās gūtie rezultāti un pieredze, ko guvuši tie, kurus visvairāk skārušas katastrofas un krīzes; atkārtoti uzsver, ka katastrofu riska mazināšana, klimata riska pārvaldība un izturētspēja ir cieši jāiekļauj satvarā laikposmam pēc 2015. gada;

Ilgtspējīga attīstība, sociālā aizsardzība un kopienas izturētspēja

19. uzsver, ka izturētspējas pieejai jābūt tādai, kas ilgtermiņā sniedz labumu visneaizsargātākajām sabiedrības grupām, jo īpaši tām, kas dzīvo galējā nabadzībā un neoficiālās mītnes vietās vai graustu rajonos, un pirmiedzīvotājiem, — šīs grupas ir lielā mērā pakļautas katastrofu riskiem;
20. uzsver, ka ilgtspējīga attīstība ir jāuzskata par būtisku katastrofu riska mazināšanas elementu; atzīst, ka ilgtermiņa progresu var panākt tikai tad, ja tiek risināti lielākas kopienas un personu neaizsargātības pamatā esošie faktori, piemēram, slihta vides pārvaldība, neatbilstīga infrastruktūra, augsnes degradēšana un slihta pilsētplānošana;
21. apzinās, ka jaunattīstības valstīs, jo īpaši valstīs, kurām ir zemi ienākumi, liela daļa māsaimniecību, kas dzīvo pastāvīgā nabadzībā, saņem nelielu vai nesaņem nekādu sociālo aizsardzību un tādējādi ir vēl vairāk pakļautas dabas vai cilvēka darbības izraisītām katastrofām; aicina Komisiju attīstības sadarbības programmās turpināt veicināt sociālās aizsardzības pasākumus, ietverot konkrētus pasākumus valstu pārvaldīto sistēmu uzlabošanā, profilaktisko pasākumus un apdrošināšanu pret dabas un cilvēka darbības izraisītām katastrofām;
22. mudina par galveno mērķi izturētspējas stratēģijās izvirzīt pastiprinātas uzmanības veltīšanu maza mēroga katastrofām un palielināt pārredzamību attiecībā uz kaitējumu, ko kopienām nodara maza mēroga katastrofas, un šo katastrofu ietekmi uz minētajām kopienām;
23. uzsver, ka ir jāpalielina un jāpilnveido izglītošana saistībā ar katastrofām un ārkārtas situācijām un jāuzlabo informācijas izplatīšana, vākšana un paziņošana un zināšanas, kas palīdzēs palielināt kopienas izturētspēju un veicinās izmaiņas uzvedībā un sagatavotībā katastrofām;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

24. uzskata, ka vietējām iestādēm un vietējām un valsts pilsoniskās sabiedrības organizācijām var būt liela nozīme izturētspējas veicināšanā, jo īpaši nestabilajās un krīzēm pakļautās valstīs, un mudina vietējās iestādes, apspriežoties ar vietējām kopienām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, izstrādāt saskaņotas un koordinētas procedūras izturētspējas stratēģiju īstenošanai;

25. uzsver to, ka stingri pārskatatbildības mehānismi un uzraudzība ir jāievieš sadarbībā ar vietējām iestādēm, partneriem attīstības jomā, zinātniekiem, pilsonisko sabiedrību, plašsaziņas līdzekļiem un sabiedrību, lai veicinātu piekļuvi informācijai un palielinātu informētību par katastrofu riska mazināšanas stratēģiju nepieciešamību un izturētspēju; aicina regulāri vākt datus, tai skaitā meteoroloģiskos datus, datus par ražu, lopiem, tirgus darbību, bērnu un nabadzīgāko sabiedrības locekļu situāciju saistībā ar uzturvielu uzņemšanu, kā arī datus par pastāvošajiem katastrofu draudiem mazināšanas mehānismiem un piekļuvi pamatpakalpojumiem; mudina regulāri ziņot un publicēt šos datus publiski pieejamās platformās, lai sekmētu informācijas pieejamību, agrīnu brīdināšanu un situācijas uzlabošanu;

Pārtikas krīžu un iepriekšējo katastrofu sniegtā mācība

26. norāda, ka pēc katastrofām un ārkārtas situācijām cietušās sabiedrības grupas, jo īpaši bērnus, skar pārtikas krīzes un nepietiekama uztura problēmas; uzsver arī to, ka pārtikas krīzes arī ir katastrofas un ka izturētspējas pieeja, kuras mērķis ir palielināt nodrošinātību ar pārtiku un uztura nodrošinājumu, ir sistemātiski jāiekļauj plānošanas lēmumos;

27. aicina ES mācīties no pieredzes, kas sadarbības politikas jomā gūta pēdējās desmitgadēs, un ierosināt priekšlikumus, lai praksē sekmētu attīstības politikas saskaņotību, sasaistot attīstības palīdzību un citas ES politikas jomas, piemēram, lauksaimniecību, tirdzniecību, nodokļus, klimata pārmaiņas un ieguldījumus;

28. mudina Komisiju integrēt zemes piesavināšanās jautājumu politiskajā dialogā ar jaunattīstības valstīm, lai padarītu politikas saskaņotību par attīstības sadarbības stūrakmeni gan valsts, gan starptautiskajā līmenī un lai izvairītos no zemes atsavināšanas no sīkzemniekiem, nabadzīgo lauku iedzīvotāju neaizsargātības palielināšanās un zemes un ūdens neilgtspējīgas izmantošanas;

29. norāda, ka pārtikas un uztura nodrošinājuma krīzes arvien biežāk skar Sāhelu un Āfrikas ragu, kur miljoniem cilvēku nav piekļuves pietiekamai pārtikai; norāda, ka 2011. gada Āfrikas raga pārtikas krīze un 2012. gada Sāhelas pārtikas krīze apliecināja, ka humānā palīdzība nevar ne pārtraukt pastāvīgās nabadzības un nepietiekamā uztura ciklu, ne novērst tā pamatcēloņus; uzsver, ka ir svarīgi risināt šo reģionu pastāvīgās nenodrošinātības ar pārtiku cēloņus, proti, nepietiekamo piekļuvi atbilstošiem pamatpakalpojumiem un izglītībai, galēju nabadzību, nepietiekamu atbalstu maza mēroga lauksaimniecībai un lopkopībai, problēmas saistībā ar piekļuvi zemei, vides degradāciju, iedzīvotāju skaita straujo pieaugumu, tirgus nepilnības, samazināto saražotās pārtikas daudzumu uz vienu iedzīvotāju un slikto pārvaldību; uzsver, ka mūsdienās pārtikas krīžu pamatcēloņi ir ievērojami sarežģītāki nekā līdz šim, un tas ir saistīts, piemēram, ar biežāk notiekošiem tirgus un cenu satricinājumiem, un šīs krīzes vairāk skar nabadzīgos cilvēkus;

30. norāda, ka pastāvīga nenodrošinātība ar pārtiku un uzturu ir pirmais un svarīgākais iemesls neaizsargātībai pret pārtikas krīzēm, jo tas mazina cilvēka spēju sagatavoties riskiem, lai izturētu krīzes un atgūtos no tām; norāda arī uz to, ka pastāvīga nenodrošinātība ar pārtiku un uzturu rada negatīvas ilgtermiņa sekas, kas mazina cilvēkkapitālu, jo tiek traucēta bērnu attīstība, un ietekmē kopienu izaugsmes spējas; atzīst, ka krīzes, kas saistītas ar augstajām un svārstīgajām pārtikas cenām, izmaksā dārgi un ir grūti risināmas; norāda, ka Komisijas ierosinātā izturētspējas pieeja būs pareiza rīcība, lai novērstu neaizsargātības pamatcēloņus, no kuriem visnopietnākais ir pastāvīga nenodrošinātība ar pārtiku un uzturu;

31. uzskata, ka par mērķi ES rīcības plānam attiecībā uz izturētspēju būtu jānosaka attīstības politikas saskaņotības īstenošana un ar pārtikas nodrošinājumu un noturību pret klimata pārmaiņām saistīto problēmu risināšana, pārtraucot neilgtspējīgas darbības, piemēram, lauksaimniecības produktu dempingu un negodīgu tirdzniecības noteikumu piemērošanu; aicina ES pievērsties ilgtspējīgai lauksaimniecībai, izmantojot holistisku pieeju valsts un starptautiskā līmenī;

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

32. atzinīgi vērtē gan kopīgi izstrādāto humānās palīdzības pieeju, gan reģionālo pieeju ES iniciatīvā "Atbalsts Āfrikas raga izturētspējai" (SHARE) un ES iniciatīvā "Pasaules alianse izturētspējai (AGIR)" attiecībā uz Sāhelas reģionu; aicina vēlēt minētajiem reģioniem vēl lielāku uzmanību un īstenot vēl labāku sadarbību un koordinēšanu starp valstu valdībām, starptautiskajiem līdzekļu devējiem un privāto sektoru, mazinot šķēršļus starp attīstības un humānās palīdzības pieejām un "normālo" un "krīzes situāciju" reaģēšanu;

33. aicina izstrādāt efektīvu izturētspējas pieeju, kurai jābūt attiecinātai uz daudzām iestādēm, saskaņotai, visaptverošai un sistemātiskai un jāietver vairāki elementi, piemēram, tādu paredzamu un mērķtiecīgu sociālās drošības tīklu nodrošināšana neaizsargātākajām sabiedrības grupām, kas ne tikai nodrošinātu, ka māsaimniecībām krīzes laikā ir tūlītēja piekļuve pārtikai, bet arī garantē ātru atgūšanos no krīzes un noturību pret turpmākiem satricinājumiem; aicina attiecībā uz izturētspēju par galveno elementu noteikt tādu situāciju samazināšanu, kad bērniem nav nodrošināts pietiekams uzturs, izstrādājot valsts plānus, kuros prioritāte piešķirta īpaši tiem bērniem, kas vēl nav sasnieguši divu gadu vecumu, un grūtniecēm;

34. norāda, ka Nigēras, Burkinafaso un Mali gadījums liecina, ka lētas agroekoloģiskās metodes, jo īpaši agromežsaimniecības un augsnes un ūdens saglabāšanas jomā, ir uzlabojušas mazo saimniecību noturību pret nenodrošinātībai ar pārtiku; tomēr uzsver, ka agroekoloģiskā lauksaimniecība viena pati nevar novērst nenodrošinātības ar pārtiku strukturālos cēloņus; aicina lauksaimniecības intervencē ietvert ar lauksaimniecību nesaistītus elementus un šajā saistībā nodrošināt, ka lauksaimniecības programmās par mērķi tiek skaidri noteikta uztura uzlabošana; turklāt aicina nodrošināt, ka lauksaimniecībā nodarbinātās sievietes gūst labumu no minētajām programmām, pārliecinoties, ka lauksaimniecības programmu izstrādē tiek ņemti vērā dzimumu nelīdztiesības radītie šķēršļi (piemēram, piekļuve zemei, kredītam, plašākam pakalpojumu klāstam un ražošanas resursiem);

Labāka centienų saskaņošanas un uzlabotas finansēšanas metodes

35. norāda, ka ir būtiski, lai dalībvalstis un ES iestādes labāk saskaņotu savus attīstības un humānās palīdzības pasākumus un sadarbotos, lai padarītu savu atbalstu efektīvāku; norāda, ka Eiropas Parlamenta 2013. gada jūnija pētījums „Ārpuseiropas izmaksas attīstības politikas jomā, kurā aprēķināts, ka attiecībā uz darījumu izmaksām katru gadu varētu ietaupīt 800 miljonus eiro, ja līdzekļu devēji donori savus atbalsta centienus koncentrētu uz mazāku valstu un darbību skaitu, un ka papildus katru gadu varētu ietaupīt 8,4 miljardus eiro, izmantojot labākus modeļus līdzekļu sadalījumam starp valstīm;

36. atzīmē, ka klejotāji lopkopji ar nelieliem ganāmpulkiem sniedz būtisku ieguldījumu gaļas, piena un asins produktu ražošanā teritorijās, kas nav piemērotas citiem lauksaimniecības veidiem; uzsver, ka viņiem ir svarīga loma pārtikas nodrošināšanā kopienām un ka viņi sniedz pozitīvu ieguldījumu pārtikas nodrošinājuma un uzturvērtības jomā, kā liecina dati par tuksnešu un pustuksnešu reģioniem, kas pierāda, ka bērni laukos ir labāk nodrošināti ar pārtiku nekā bērni pilsētās un ciematos; tādēļ aicina ņemt vērā šo lauku iedzīvotāju tiesības un vajadzības, izstrādājot lauksaimniecības palīdzības pasākumus un programmas;

37. uzsver to, ka ir būtiski uzlabot zemnieku siksaimniecību spējas, sekmējot publiskā un privātā sektora ieguldījumus, jo īpaši mikrokredītu piešķiršanu sievietēm;

38. uzskata, ka ietaupījumus, ko rada labāka līdzekļu devēju koordinēšana, varētu, piemēram, izmantot katastrofu riska mazināšanas darbībām, un tas savukārt radītu ievērojamu atdevi, tādējādi radot labvēlīgu ciklu;

39. atzinīgi vērtē Komisijas 2013. gada rīcības plānā attiecībā uz izturētspēju minēto priekšlikumu, ka katru gadu būtu jāriko ES forums attiecībā uz izturētspēju; uzskata to par iespēju koordinēt izturētspējas veidošanas centienus starp valsts iestādēm, tostarp valstu parlamentiem un Eiropas Parlamentu, privāto sektoru, kā arī NVO un pilsonisko sabiedrību, lai sadarbībā ar visiem dalībniekiem panāktu labi koordinētu progresu attiecībā uz katastrofu riska mazināšanu un izturētspēju;

40. mudina palielināt sadarbību starp valsts un privāto sektoru katastrofu riska mazināšanas un izturētspējas jomā; aicina Komisiju veicināt privātā sektora iesaisti, izstrādājot iniciatīvas, un nodrošināt atbilstīgu vidi privātajiem uzņēmumiem, lai apmainītos ar pieredzi izturētspējas veidošanā un riska samazināšanā; tomēr šajā saistībā mudina

Trešdiena, 2013. gada 11. decembra

Komisiju izstrādāt priekšlikumu, kurā noteikti publiskā un privātā sektora partnerības noteikumi, ietverot sociālās un ekoloģiskās ietekmes novērtējumus, lai novērstu, piemēram, zemes izmantojuma konfliktu vai konfliktu par piekļuvi ūdenim saasināšanos, jo īpaši nolūkā aizsargāt sīkzemniekus; turklāt mudina piedāvāt atbalstu ĀKK valstīm, lai rūpīgi pārbaudītu līgumus ar starptautiskajiem ieguldītājiem; mudina arī nodrošināt ieguldījumu un ieguldījumu faktisko mērķu pārredzamību, izmantojot pilsoniskajai sabiedrībai pieejamas platformas;

41. iesaka palielināt sadarbību starp valstīm, kas nav ES valstis un starptautiskajām un reģionālajām iestādēm attiecībā uz sagatavotību katastrofām, kā arī reaģēšanu spēju katastrofu gadījumā un atgūšanos pēc katastrofām; atbalsta sadarbības palielināšanu starp Komisiju un ANO biroju Starptautiskās katastrofu mazināšanas stratēģijas jomā (*UNISDR*), lai uzlabotu ES darbību katastrofu riska mazināšanas jomā;

42. uzsver, ka, lai gan ES un starptautiskās organizācijas, izmantojot savas programmas, var gūt panākumus attiecībā uz katastrofu riska mazināšanu un izturētspēju jaunattīstības valstīs, drošības garantēšana saviem iedzīvotājiem galvenokārt ir valsts valdības atbildība, un ka tādējādi partnervalstīm ir jāizrāda stingra politiska apņemšanās atbalstīt un īstenot pasākumus, kas uzlabo izturētspēju un mazina katastrofu risku;

o

o o

43. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
